

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Stellam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Di faciles, miscere iuuet nunc tristia lætis,
 Oscula cum lacrimis, cum lacrimisq; iocos.
 Dic mihi blanditias, dic suspirantia uerba.
 Quid latet in tepido bella papilla sinu?
 Da pectus tractare tuum, niueasq; papillas,
 O' in delicias pectora nata meas.
 Nunc liceat scire, atq; insanire. uolenti
 Aspera, nolenti mollis, & æqua ueni.
 Nolentem cupidis ue sana incinge lacertis.
 Oscula nolenti, dum uetat, ipsa rape.
 Nunc cupio, nunc ipse uelim. tu dura recusa.
 Et mea uesanis unguibus ora pete.
 Dic tenerum, dic dulce aliquid, quid uertis ocellos?
 Teq; meo lacrimans subrahis usq; sinu?
 Pone iram, & lacrimas. sed te lacrimare decorum e,
 Tu face, ut hæ lacrimæ nostra per ora cadant.
 Tu face, ut has lacrimas siccem, face ut oscula carpam,
 Inq; meos oculos candida fige tuos.
 Fixisti simul & rides, nunc oscula iunge.
 Oscula compositæ pignora pacis eant.
 Oscula complexu gaudent, pax gaudet utrisq;
 Pace amor exultat, pace & amore Venus.
 Tu pacem mea uita colas, recolamus amorem,
 Sic erit ex æquo mutua nostra Venus.

AD STELLAM.

c Vm tenerum cum dulce aliquid, blandumq; iocaris,
 Ab medio mihi tum corde liquefit amor.
 Spem mihi cum, & cupidis pacem promittis ocellis.
 Lux oculis, toto corpore sensus abit.

Cum rides, ignemq; oculis, multuq; fateris,
 Mens animum, ipse animus pectora destituit.
 Amplexu iam Stella tuo succurre cadenti,
 Ore Animum & foueas, oreq; redde animam.

AD STELLAM.

l Ibat apis de rore fauos, mellis q; liquorem.
 Inde hominum mulsam, nectar et inde deum.
 De labris mea Stella tuis mihi mella liquecunt.
 Hic ros mella mihi stillat, & iste fauus,
 Condit & his Venus Ambrosiam, mihi parcite diuæ.
 Sola Venus uera defluit Ambrosia. defluit

DE SUSPICIIS AMANTVM.

d Istillat forte è tenui uagus amnis, & inde
 Labitur effusis non rediturus aquis.
 Emanant corde ex imo suspiria, moxq;
 Conuersa redeunt in sua corda uia.
 Ex oculis lacrimæ postquam fluxere, nec illas
 Luminibus rursus restituere gene.
 Cur reuocant ad se rursus suspira curæ?
 Rursus & infestat tristia corda dolor?
 Nulla quidem ratio est, etenim rationis amantes
 Expertes, omni cæci in amore uia est.

DE ERIDANI FELICITATE.

f Elices Hermi ripæ ditante metallo,
 Felicesq; Tagi, quas rigat unda ferax.
 Electro felix, felix Mantoide cæra
 Eridanus, flauis qua petit æquor aquis.